

ค่านิยมของสังคมที่มีต่อสตรีบางประเภทในเขตเมืองท่องเที่ยว : ศึกษาเฉพาะกรณีของเมืองสงขลา-หาดใหญ่-ภูเก็ต

ถาวร เกียรติทับทิว¹
พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์²

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “ค่านิยมของสังคมที่มีต่อสตรีบางประเภทในเขตเมืองท่องเที่ยว : ศึกษาเฉพาะกรณีของเมืองสงขลา-หาดใหญ่-ภูเก็ต” มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 5 ประการ คือ ประการแรก เพื่อศึกษาค่านิยมเกี่ยวกับการเป็นสตรีบางประเภท และค่านิยมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำให้สตรีไม่รังเกียจการประกอบอาชีพสตรีบางประเภท **ประการที่สอง** เพื่อศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการเป็นสตรีบางประเภทของประชาชนในเขตเมืองท่องเที่ยวระหว่างเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล **ประการที่สาม** เพื่อสร้างค่านิยมที่ถูกต้องเกี่ยวกับสตรีในด้านต่าง ๆ เช่น ความเสมอภาคทางเพศ การประกอบอาชีพ และฐานะทางสังคม **เพื่อลดจำนวนสตรีบางประเภทให้น้อยลง** **ประการที่สี่** **เพื่อศึกษาถึงกระบวนการกล่อมเกลาค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับการมีสตรีบางประเภทเพื่อหามาตรการแก้ไขกระบวนการกล่อมเกล่าที่ไม่ถูกต้องนั้น** และ**ประการสุดท้าย** เพื่อศึกษามาตรการที่จะป้องกันมิให้ประชาชนในเขตเมืองท่องเที่ยวเข้าใจค่านิยมการมีสตรีบางประเภทในลักษณะที่เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวหรือเพื่อความเจริญของท้องถิ่น อันเป็นผลให้มีการสร้างกิจกรรมความบันเทิงทางคามารมณ์ในรูปต่าง ๆ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า

ค่านิยมของสังคมที่มีต่อสตรีบางประเภทในเขตเมืองท่องเที่ยว (สงขลา-หาดใหญ่ และภูเก็ต) นั้นมีแนวโน้มไปในทางที่ไม่รู้สึกรังเกียจและเฉย ๆ มากกว่า

การรังเกียจ แต่ก็รู้สึกไม่พอใจที่เมืองท่องเที่ยวมีสตรีบางประเภทอยู่มาก และไม่เห็นด้วยหากหน่วยงานของรัฐจะมึนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการมีสตรีบางประเภท **สังคมเมืองท่องเที่ยวเห็นอีกว่าสมควรที่จะมีกฎหมายมารองรับและจดทะเบียนอาชีพสตรีบางประเภทเพื่อความคุ้มครองและป้องกันมิให้มีการล่อลวงหรือเอารัดเอาเปรียบสตรีบางประเภท ตลอดจนการควบคุมโรคทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์มิให้แพร่กระจายออกไป**

ค่านิยมของสังคมเมืองท่องเที่ยวที่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการเป็นสตรีบางประเภทที่กล่าวมา น่าจะเป็นสาเหตุหนึ่งนอกเหนือจากเหตุผลเกี่ยวกับความยากจนและค่านิยมท้องถิ่นที่ไม่รังเกียจที่ทำให้สตรีจากจังหวัดภาคเหนือย้ายถิ่นเข้ามาเป็นสตรีบางประเภทจำนวนมาก การแก้ไขปัญหาค่านี้มีสตรีบางประเภททางหนึ่งคือ **การเปลี่ยนค่านิยมของสตรีบางประเภทและครอบครัวให้เห็นว่า อาชีพค้าประเวณีเป็นอาชีพที่สังคมไม่พอใจ ผิดต่อศีลธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของสังคม** อีกทั้งนำมาซึ่งโรคร้ายที่ไม่มีทางรักษาได้ และอีกทางหนึ่งก็คือการเปลี่ยนค่านิยมพื้นฐานของสังคมให้มีทัศนคติต่อสตรีบนหลักความเสมอภาคและเป็นธรรม **มิใช่ให้ความสำคัญเพียงผู้ที่มีหน้าตาในครัวเรือนหรืออาชีพทั่วไป หากแต่ต้องให้สิทธิทางสังคมเสมอบุรุษด้วย** โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องความเสมอภาคทางเพศ อันจะเป็นผลให้สังคมเปลี่ยนท่าทีจากเดิมที่เห็นเป็นเพียงผู้อยู่ในฐานะต่ำกว่า มาเป็นผู้อยู่ในฐานะเสมอกัน

¹ ร้อยศาสตราจารย์, ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
² อาจารย์ประจำภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

และพึ่งพากันได้มากกว่าการเป็นผู้ต้องมีที่พึ่งพิง

การแก้ไขค่านิยมของสังคมที่มีต่อสตรีบางประเภทในเขตเมืองท่องเที่ยว โดยรัฐบาลอีกทางหนึ่งคือ การพัฒนาและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ แหล่งศิลปวัฒนธรรมและโบราณคดีให้มากขึ้น ก็จะช่วยลดค่านิยมการมีสตรีบางประเภทในลักษณะที่มีความสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวได้มาก

บทนำ

ได้มีการศึกษาถึงเหตุผลและความจำเป็นที่สตรีบางประเภทโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่มาจากชนบท ได้ยึดถืออาชีพการเป็นโสเภณีเป็นเครื่องยังชีพเป็นจำนวนมาก และคำตอบส่วนใหญ่ที่ได้ก็คือ ความยากจนและความจำเป็นส่วนตัวทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ ซึ่งคำตอบเหล่านี้รัฐบาลหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาสตรีบางประเภทต่างๆ ก็ไม่สามารถนำไปกำหนดเป็นนโยบายหรือโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาลงไปได้ นอกจากจะบันทึกไว้เป็นข้อมูลในรายงานการศึกษาเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาสตรีระยะยาวเท่านั้น ผลที่ได้จากการศึกษาที่สำคัญๆ เช่น มูลเหตุความยากจนหรือปัจจัยทางเศรษฐกิจ เชื่อกันว่า ถ้าได้รับการแก้ไขอย่างถูกต้องโดยการพัฒนาอาชีพสตรีหรือสร้างงานให้สตรีมากขึ้นในระดับที่ทัดเทียมกับบุรุษแล้ว ปัญหาการมีสตรีบางประเภทเป็นจำนวนมากในขณะนี้ก็จะลดลงไป แต่ปัญหาความยากจนของคนไทยในขณะนี้ไม่สามารถแก้ไขได้โดยเด็ดขาด แม้รัฐบาลจะให้ความพยายามอย่างยิ่งยวดก็ตาม ดังนั้นจำนวนสตรีบางประเภทที่มีอยู่มากแล้วจึงไม่อาจลดลงได้ ผลที่ได้จากการศึกษาอีกประการหนึ่งที่สำคัญคือ ค่านิยมของสังคมที่มีต่อสตรีบางประเภท ในลักษณะที่เห็นด้วยต่อการประกอบอาชีพค้าประเวณีของสตรีเหล่านั้น และค่านิยมเชิงบวกของสตรีบางประเภทในการประกอบอาชีพการค้าประเวณีในเชิงจริยธรรมในด้านความรับผิดชอบต่องานการค้าประเวณี ความอดทนอดกลั้นและความซื่อสัตย์สุจริตยังเป็น

ปัญหาและอุปสรรคต่อการลดลงของจำนวนสตรีบางประเภทอีกด้วย ซึ่งนับว่าเป็นการเพิ่มภาระแก่ผู้ที่มีหน้าที่แก้ไขปัญหาดังกล่าว นอกจากนั้นรัฐบาลบางยุคบางสมัยได้ยอมรับให้มีสตรีบางประเภทโดยปริยาย เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมการท่องเที่ยว และเป็นการดึงดูดเงินตราต่างประเทศให้เข้าประเทศ ดังคำกล่าวของนายบุญชู โรจนเสถียร อดีตรองนายกรัฐมนตรี ที่ได้แสดงความหนักอกหนักใจเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจของไทยซึ่งอยู่ในสภาพอันตรายทุกด้าน และเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว นายบุญชู โรจนเสถียร ได้ขอร้องให้ผู้ว่าราชการจังหวัดช่วยส่งเสริมทางด้านท่องเที่ยวให้มาก โดยให้ความบันเทิงทางเพศเป็นเครื่องล่อใจ

เมืองสงขลา-หาดใหญ่ นับได้ว่าเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุดของภาคใต้ เพราะเป็นเมืองติดกับประเทศมาเลเซีย การคมนาคมระหว่างประเทศไทยและประเทศมาเลเซียมีความสะดวก เพียงแต่ขับรถผ่านชายแดนเข้ามาประมาณ 60 กิโลเมตรก็จะถึงเมืองสงขลา-หาดใหญ่แล้ว ดังนั้นในแต่ละปีจึงมีนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียเข้ามาเที่ยวเป็นจำนวนมาก ซึ่งจากการเข้ามาท่องเที่ยวดังกล่าวนี้เองทำให้เกิดการกล่าวขานกันว่า เป็นเพราะเมืองสงขลา-หาดใหญ่ มีสตรีบางประเภทอยู่เป็นจำนวนมากเพื่อรอให้บริการความสุขทางเพศแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ซึ่งเรื่องนี้บรรเจิด อารีกุลชัย ได้ศึกษาถึงมูลเหตุของการเข้ามาของชาวมาเลเซีย สิงคโปร์ และอื่น ๆ พบว่าประมาณร้อยละ 52 เข้ามาเพื่อเที่ยวสตรีบางประเภทเป็นสำคัญดังที่คนส่วนมากเชื่อว่าจะเป็นเช่นนั้น สำหรับเมืองภูเก็ตก็นับว่าเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุดอีกแห่งหนึ่งของภาคใต้ เพราะเป็นเมืองที่มีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ทะเล ชายหาดที่สวยงาม เกาะต่าง ๆ ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวพักผ่อนปีละเป็นจำนวนมาก ถึงแม้ว่านักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมเมืองภูเก็ตจะมาเพื่อต้องการพักผ่อนหาความสำราญกับธรรมชาติเป็นสำคัญ แต่ก็มีข้อพิจารณาว่าปัจจุบันเมืองภูเก็ตมีดึงดูด

เฉพาะนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเท่านั้น หากแต่ได้กลายเป็นเสน่ห์ดึงดูดให้สตรีบางประเภทจากที่ต่าง ๆ เช่น จากจังหวัดภาคเหนือ และเมืองพญา ได้เข้ามาเป็นหญิงบริการในเมืองภูเก็ตเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตอำเภอเมือง ตำบลกระรน และตำบลป่าตอง อำเภอกระทุ้ เป็นต้น

ด้วยเหตุที่เมืองสงขลา-หาดใหญ่ และเมืองภูเก็ต เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีสตรีบางประเภทย้ายถิ่นฐานเข้ามาประกอบอาชีพเป็นจำนวนมากนี้เอง ผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจที่จะศึกษาว่าในเมืองท่องเที่ยวนี้ สักคมซึ่งประกอบด้วยบุคคลและอาชีพมีค่านิยมต่อสตรีบางประเภทอย่างไร และมีผลต่อการย้ายถิ่นฐานของสตรีบางประเภทจากจังหวัดภาคอื่น ๆ หรือไม่ ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นจริง ค่านิยมเหล่านั้นได้แก่ค่านิยมอะไรบ้าง เกิดขึ้นได้อย่างไร และสอดคล้องหรือแตกต่างจากค่านิยมของสตรีบางประเภทที่มีอยู่หรือไม่ และจะหาวิธีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงค่านิยมของสักคมเมืองท่องเที่ยว และสตรีบางประเภทได้อย่างไร และโดยองค์กรหรือบุคคลใด ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการแสวงหามาตรการทางหนึ่งที่จะช่วยรัฐบาลลดปัญหาสตรีบางประเภทที่มีอยู่เป็นจำนวนมากในขณะนี้ และเป็นการป้องกันมิให้ประชาชนในเขตเมืองท่องเที่ยวทั้งที่เป็นอยู่แล้ว และที่กำลังพัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวในอนาคตเกิดความรับรู้ต่อค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง อันเป็นผลต่อการส่งเสริมการมีสตรีบางประเภทโดยปริยาย ดังที่เป็นอยู่ในเมืองสงขลา-หาดใหญ่ และภูเก็ตในขณะนี้

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. ศึกษาค่านิยมเกี่ยวกับการเป็นสตรีบางประเภท และค่านิยมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำให้สตรีไม่รังเกียจการประกอบอาชีพสตรีบางประเภท ทั้งจากประชาชน (กลุ่มอาชีพต่าง ๆ เช่น กลุ่มอาชีพค้าขาย นำเที่ยว และกลุ่มธุรกิจโรงแรม เป็นต้น) เจ้าหน้าที่ของรัฐ และสตรีบางประเภท

2. ศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการเป็นสตรีบางประเภทของประชาชนในเขตเมืองท่องเที่ยว ระหว่างในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล (ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวมากกว่า) เพื่อทราบผลกระทบของการมีสตรีบางประเภทต่อทัศนคติ

3. สร้างค่านิยมที่ถูกต้องเกี่ยวกับสตรีในด้านต่าง ๆ เช่น ความเสมอภาคทางเพศ การประกอบอาชีพ และฐานะทางสังคม เพื่อลดจำนวนสตรีบางประเภทยังน้อยลง

4. ศึกษาถึงกระบวนการกล่อมเกลาค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับการมีสตรีบางประเภทเพื่อหามาตรการแก้ไขกระบวนการกล่อมเกลาค่านิยมที่ไม่ถูกต้องนั้น

5. ศึกษามาตรการที่จะป้องกันมิให้ประชาชนในเขตเมืองท่องเที่ยว ทั้งที่เป็นอยู่แล้วและที่กำลังจะเป็น เข้าใจค่านิยมการมีสตรีบางประเภท ในลักษณะที่เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวหรือเพื่อความเจริญของท้องถิ่น อันเป็นผลให้มีการสร้างกิจกรรมความบันเทิงทางกามารมณ์ในรูปแบบต่าง ๆ

สมมติฐานในการวิจัย

1. ค่านิยมของสักคมที่มีต่อสตรีบางประเภทในเขตเมืองท่องเที่ยว ไม่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพสตรีบางประเภท

2. ค่านิยมของสักคมที่มีต่อสตรีบางประเภทในเขตเมืองท่องเที่ยว มีความแตกต่างกันระหว่างในเขตเทศบาล (เมือง) กับนอกเขตเทศบาล (นอกเมือง)

3. สักคมของเมืองท่องเที่ยวที่มีอายุ เพศ การศึกษา อาชีพ สถานภาพการสมรสที่แตกต่างกันย่อมมีค่านิยมต่อสตรีบางประเภทในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเป็นสตรีบางประเภทแตกต่างกัน

4. สักคมมีทัศนคติว่าการส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตเมืองท่องเที่ยวมีผลต่อการย้ายถิ่นเข้ามาของสตรีบางประเภท ต่อกิจกรรมบันเทิงกามารมณ์ในรูปแบบต่าง ๆ และต่อการดึงดูดนักท่องเที่ยว

ข้อจำกัดหรือข้อตกลงเบื้องต้นในการวิจัย

1. ศึกษาเฉพาะเมืองสงขลา-หาดใหญ่ และเมืองภูเก็ต
2. ศึกษาค่านิยมทั่วไปเกี่ยวกับสตรี ค่านิยมเกี่ยวกับการเป็นสตรีบางประเภท และการแก้ไขค่านิยมที่ผิด ๆ เกี่ยวกับการเป็นสตรีบางประเภท

ระเบียบวิธีการศึกษา

1. **พื้นที่เป้าหมายในการวิจัย**
- ได้แก่ เมืองสงขลา-หาดใหญ่ และเมืองภูเก็ต

2. **รูปแบบและวิธีการศึกษา**
- เป็นการวิจัยสนาม (Field research) ส่วนการสุ่มตัวอย่างได้ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) และการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ควบคู่กันไป จำนวน 400 ตัวอย่าง โดยจัดเก็บข้อมูลจากเมืองสงขลา-หาดใหญ่ ประมาณ 260 ตัวอย่าง และจากเมืองภูเก็ตอีก 140 ตัวอย่าง

3. **ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย**
- ตัวแปรอิสระ (Independent variables) ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ ที่อยู่อาศัย และสถานภาพสมรส

- ตัวแปรตาม (Dependent variables) ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับสตรีบางประเภท

4. **เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย**
- เอกสารต่าง ๆ ได้แก่ รายงานประจำปี รายงานการประชุม รายงานสถิติต่าง ๆ รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ที่เสนอข่าวและบทความเกี่ยวกับสตรีบางประเภทและการค้าประเวณี

- การสัมภาษณ์ โดยการสัมภาษณ์หัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้อำนวยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สาขาหาดใหญ่และภูเก็ต ประชาสงเคราะห์จังหวัดภูเก็ต หัวหน้าหน่วยศึกษา สาธารณสุขจังหวัด

ภูเก็ต และสาธารณสุขจังหวัดสงขลา รวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานนั้นๆ เพื่อหาข้อมูลประกอบการวิจัยเรื่องนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

- **แบบสอบถาม** สำหรับสอบถามประชาชนในเขตเมืองท่องเที่ยว ซึ่งได้แก่ เมืองสงขลา-หาดใหญ่ และภูเก็ต

5. **ความแม่นยำตรงของเครื่องมือ**
- สามารถพิจารณาจากความแม่นยำตรงตามเนื้อหา (Content validity) ที่สร้างขึ้นจากกรอบแนวคิดกับปรากฏการณ์ที่เป็นจริง โดยผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญเป็นอย่างดี

ผลการศึกษา

ค่านิยมเกี่ยวกับการเป็นสตรีบางประเภทในเขตเมืองท่องเที่ยว (เมืองสงขลา-หาดใหญ่ และภูเก็ต) อาจพิจารณาได้สองนัย นัยแรกคือค่านิยมของสตรีบางประเภทและครอบครัว และนัยที่สองคือค่านิยมของสังคมเมืองท่องเที่ยว ซึ่งค่านิยมทั้งสองดังกล่าวมีส่วนให้สตรีจำนวนหนึ่งที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและครอบครัวต้องตัดสินใจยึดอาชีพสตรีบางประเภทเพื่อการยังชีพสำหรับตนเองและคนในครอบครัว

ค่านิยมของสตรีบางประเภทที่มีส่วนให้ตัดสินใจค้าประเวณี ได้แก่ ค่านิยมที่เกิดจากมูลเหตุจูงใจของตนเองให้ประกอบอาชีพค้าประเวณี อันเนื่องมาจากความยากจนเป็นสำคัญ ประกอบกับความเป็นคนกตัญญูรู้คุณ และความเสียสละเพื่อครอบครัว การรักความสบาย ไม่ต้องทำงานหนัก ได้แต่งตัวสวย ๆ นอกจากนี้ค่านิยมที่ตนเชื่อว่าครอบครัวเพื่อนบ้านหรือสังคมท้องถิ่นที่ตนอาศัยอยู่ไม่รังเกียจต่ออาชีพที่ตนกำลังกระทำ และหลังจากเลิกกระทำแล้ว เป็นค่านิยมที่ทำให้สตรีจากจังหวัดภาคเหนือไม่รังเกียจการเป็นสตรีบางประเภท

นอกจากนั้น ค่านิยมของสังคมที่มีต่อสตรีบางประเภทในเขตเมืองท่องเที่ยวในแง่บวกหรือในแง่เห็นอก

เห็นใจมากกว่าการดำเนินคดียื่นหรือร้องเรียนก็น่าจะเป็นมูลเหตุจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้สตรีส่วนหนึ่งย้ายถิ่นเข้ามาประกอบอาชีพค้าปลีกในเขตเมืองท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น ค่านิยมของสังคมเมืองท่องเที่ยวที่เอื้ออำนวยหรือไม่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพค้าปลีกมีหลายกรณีด้วยกัน คือ

1. ค่านิยมที่ไม่รังเกียจสตรีที่มาประกอบอาชีพเป็นสตรีบางประเภท

ค่านิยมของสังคมในเขตเมืองท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่จะไม่รังเกียจสตรีบางประเภท เพราะเห็นว่าอาชีพสตรีบางประเภทเป็นอาชีพสุจริตที่สตรีจำนวนหนึ่งที่ยากไร้และด้อยการศึกษาจำเป็นต้องกระทำ อีกทั้งเป็นประโยชน์ต่อสังคมในด้านการป้องกันอาชญากรรมทางเพศ และมีส่วนช่วยทำรายได้ให้กับเมืองท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม

เมื่อพิจารณาตัวแปรต่าง ๆ คือ อายุ เพศ การศึกษา อาชีพ ที่อยู่อาศัย (ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล) สถานภาพการสมรสกับค่านิยมการไม่รังเกียจสตรีบางประเภท พบว่า

- ความแตกต่างทางเพศ มีผลต่อค่านิยมเกี่ยวกับการไม่รังเกียจสตรีบางประเภท กล่าวคือ เพศชายมีค่านิยมไม่รังเกียจสูงกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งมีความรู้สึกพอใจที่มีสตรีบางประเภทสูงกว่าเพศหญิงด้วย

- ความแตกต่างทางด้านการศึกษา โดยเฉพาะผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ม.3 หรือ ม.ศ.3 มีค่านิยมที่ไม่รังเกียจสตรีบางประเภทมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่า

- ความแตกต่างทางสถานภาพการสมรสมีแนวโน้มว่าผู้ที่ไม่โสดมีค่านิยมไม่รังเกียจสูงกว่าผู้ที่เป็นโสดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนความแตกต่างทางด้านอายุ อาชีพ และที่อยู่อาศัยไม่มีผลต่อค่านิยมของสังคมในการที่จะรังเกียจ

หรือไม่รังเกียจสตรีบางประเภทในเขตเมืองท่องเที่ยวแต่อย่างใด

อย่างไรก็ตาม แม้สังคมเมืองท่องเที่ยวจะมีค่านิยมที่ไม่รังเกียจสตรีบางประเภทดังที่กล่าวมาข้างต้น แต่ไม่ได้หมายความว่าสังคมเมืองท่องเที่ยวจะมีความพอใจต่อการมีสตรีบางประเภทไปด้วย แม้ส่วนใหญ่จะมีความรู้สึกเฉย ๆ แต่ก็มีผู้ที่รู้สึกไม่พอใจต่อการมีสตรีบางประเภทมากกว่าผู้ที่พอใจ โดยเฉพาะสังคมเมืองภูเก็ตมีความรู้สึกต่อปัญหานี้ค่อนข้างมากกว่าเมืองสงขลา - หาดใหญ่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเมืองภูเก็ตมีอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ จึงต้องการให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวชมชมธรรมชาติมากกว่าการเที่ยวสตรีบางประเภทหรือสถานเริงรมย์ต่าง ๆ

2. ค่านิยมที่ไม่รังเกียจสตรีบางประเภทภายหลังเลิกอาชีพค้าปลีก

สังคมเมืองท่องเที่ยวทั้งสงขลา - หาดใหญ่ และภูเก็ต ต่างมีค่านิยมเหมือนกันคือ ไม่รังเกียจสตรีบางประเภทที่เลิกค้าปลีกแล้ว ไม่ว่าจะมึระดับการศึกษา อายุ อาชีพ และเพศต่างกันอย่างไร ล้วนแต่มีค่านิยมไม่รังเกียจแตกต่างกัน เว้นแต่ผู้ที่มีความแตกต่างทางด้านสถานภาพการสมรส คือผู้ไม่โสดมีแนวโน้มจะไม่รังเกียจสูงกว่าผู้ที่เป็นโสด แต่ก็ไม่ได้แตกต่างกันมากนัก

3. ค่านิยมเกี่ยวกับความถูกต้องตามกฎหมายของอาชีพสตรีบางประเภท คือควรมีกฎหมายรับรองอาชีพค้าปลีกและการจดทะเบียนสตรีบางประเภท

พบว่า ประชากรกว่าร้อยละ 50 เห็นด้วยกับการมีกฎหมายรับรองอาชีพค้าปลีกและการจดทะเบียนสตรีบางประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งสังคมเมืองภูเก็ตมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่าเมืองสงขลา-หาดใหญ่ เพราะต้องการควบคุมการมีธุรกิจบริการสตรีบางประเภทไม่ให้เสียหายต่อภาพพจน์เมืองท่องเที่ยวที่มีธรรมชาติเป็นหลัก ซึ่งแสดงว่า สังคมเมืองท่องเที่ยวต้องการให้มีสตรีบางประเภทเป็นกิจจะลักษณะ ไม่ต้องหลบซ่อนเงื่อนงำของ

รัฐ แต่ต้องอยู่ภายใต้การดูแลของเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

4. คำนิยามเกี่ยวกับการท่องเที่ยวกับการมีสตรีบางประเภท

สาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่มีสตรีบางประเภทมากก็คือคำนิยามเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่มักจะนิยามการเที่ยวสตรีบางประเภทไปด้วย จึงเป็นเหตุให้เกิดธุรกิจบริการสตรีบางประเภทหลายรูปแบบเพื่อตอบสนองความต้องการของแขกผู้มาใช้บริการ ในเขตเมืองท่องเที่ยวสงขลา-หาดใหญ่และภูเก็ต สังคมมีความเห็นว่าการท่องเที่ยวมีส่วนทำให้สตรีบางประเภทเพิ่มขึ้นจริง โดยเฉพาะในเมืองภูเก็ต ประชากรส่วนใหญ่เห็นว่าการส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นสาเหตุสำคัญให้มีการหลั่งไหลเข้ามาของสตรีบางประเภทมากขึ้นกว่าเมืองสงขลา-หาดใหญ่

เมื่อพิจารณาตัวแปรต่าง ๆ กับความเห็นเกี่ยวกับคำนิยามของการส่งเสริมท่องเที่ยวที่มีผลต่อการมีสตรีบางประเภทมากขึ้น พบว่า อาชีพต่าง ๆ เป็นตัวแปรที่เห็นด้วยกับคำนิยามดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาชีพค้าขายทั่วไปที่พบมากเป็นอันดับหนึ่ง และสถานภาพการสมรส (โสด/ไม่โสด) ก็มีความเห็นแตกต่างกัน โดยผู้ที่ไม่โสดเห็นว่าเป็นความจริงมากกว่า ส่วนอายุ เพศ การศึกษา ที่อยู่อาศัย (นอกเขตเทศบาล และเขตเทศบาล) ไม่พบว่ามีความเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวมีผลต่อการมีสตรีบางประเภทมากขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดมีผลต่อกิจกรรมบันเทิงทางกามารมณ์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ซ่องโสเภณี สถานอาบอบนวด ไนท์คลับ ดิสโกเธค และอื่น ๆ อันเป็นผลต่อการมีสตรีบางประเภทเข้ามาให้บริการนั้น สังคมเมืองท่องเที่ยวเห็นว่ามีผลมาก และในการวิจัยก็พบว่า มีจำนวนแหล่งเริ่มมัยเพิ่มขึ้นมากจริง

ในทางกลับกัน สังคมเชื่อว่า การมีสตรีบางประเภทในเมืองท่องเที่ยวก็มีผลต่อการดึงดูด

นักท่องเที่ยวให้เข้ามาหาความสำราญมากขึ้น นอกเหนือจากการท่องเที่ยวตามปกติแต่ก็ไม่เห็นด้วยที่จะมีนโยบายให้เมืองท่องเที่ยวมีสตรีบางประเภท เพื่อเป็นปัจจัยหนึ่งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพศหญิงมีความเห็นเกี่ยวกับคำนิยามที่จะไม่ให้ใช้สตรีบางประเภทเป็นสิ่งล่อใจในการส่งเสริมการท่องเที่ยวมากกว่าเพศชายอย่างเห็นได้ชัด ส่วนอายุ การศึกษา อาชีพ สถานภาพการสมรส และที่อยู่อาศัย พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับ ความเห็นดังกล่าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

การแก้ไขคำนิยามของสังคมที่มีต่อสตรีบางประเภทในเขตเมืองท่องเที่ยว มีดังนี้

ก. การแก้ไขคำนิยามทั่วไปของสังคมที่มีต่อสตรี

ข. การแก้ไขคำนิยามที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการมีสตรีบางประเภท

ก. การแก้ไขคำนิยามทั่วไปของสังคมที่มีต่อสตรี

1. คำนิยามที่สังคมเห็นว่าเพศชายเท่านั้นที่สมควรเป็นหัวหน้าครอบครัว โดยเฉพาะเพศชายมีความเห็นดังกล่าวค่อนข้างจริงจึงมากกว่าเพศหญิง ส่วนผู้ที่มีการศึกษาดำกว่า ม.3 หรือ ม.ศ.3 มีความเห็นในทางอนุรักษ์มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่า ฉะนั้นกระบวนการกล่อมเกลາทางการศึกษาและวัฒนธรรมเพื่อการเปลี่ยนแปลงคำนิยามจึงเป็นสิ่งที่ควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง

2. คำนิยามเกี่ยวกับสตรีที่สมรสแล้วควรใช้นามสกุลของตนเองหรือสามีนั้น ไม่ควรบังคับให้สตรีต้องใช้นามสกุลของสามีเพียงฝ่ายเดียว แต่ควรรักษาสิทธิทั้งสองฝ่ายได้ตกลงกันว่าจะใช้นามสกุลของฝ่ายใด ซึ่งเท่ากับเป็นการให้เกียรติและยกย่องฐานะทางสังคมของเพศหญิงให้สูงขึ้น การแก้ไขคำนิยามนี้ควรเป็นที่ฝ่ายชายเป็นสำคัญ เพราะเป็นฝ่ายที่ต้องการสงวนสิทธินี้ไว้แต่เพียงฝ่ายเดียว

3. คำนิยมเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตร แม้ว่าสังคมปัจจุบันเห็นว่าควรตกเป็นภาระของทั้งชายและหญิงร่วมกัน แต่ดูเหมือนว่าเพศชายยังคงเห็นว่าควรเป็นหน้าที่ของเพศหญิงมากกว่า รวมทั้งผู้ที่มีการศึกษาดังระดับ ม.3 หรือ ม.ศ.3 ผู้ที่อยู่นอกเมืองและผู้ที่มีอาชีพค้าขายทั่วไป ดังนั้นควรที่จะแก้ไขค่านิยมของสังคมส่วนนี้

4. คำนิยมเกี่ยวกับเพศสตรีควรมีสิทธิเสรีภาพทางเพศเท่าเทียมกับเพศชาย ค่านิยมนี้ สังคมในเมืองท่องเที่ยวมีอยู่กำกึ่งกัน แต่เพศชายเห็นว่าไม่ควรเท่าเทียมกันมากกว่าเพศหญิง ซึ่งค่านิยมของเพศชายนี้จะป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสิทธิสตรีให้เท่าเทียมกันทางเพศอยู่มาก การเปลี่ยนแปลงค่านิยมของเพศชายในส่วนนี้น่าจะช่วยยกฐานะทางสังคมของเพศสตรีให้สูงขึ้น และพ้นจากการอยู่ในฐานะเพียงผู้ถูกกระทำในลักษณะถูกกดขี่ทางเพศ

5. ค่านิยมเกี่ยวกับการฟ่องห่าในกรณีที่มีสามีไปเที่ยวโสเภณี หรือยุ่งเกี่ยวกับหญิงอื่นในลักษณะที่ไม่เลี้ยงดู สังคมส่วนใหญ่เห็นว่าควรเป็นเหตุในการฟ่องห่าได้ นับว่าเป็นนิมิตหมายอันดีอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบัน เพราะเท่ากับเป็นการให้ความสำคัญกับสตรีมากขึ้น ปัญหาการสำล่อนทางเพศก็จะลดน้อยลงไป อย่างไรก็ตามสิ่งที่ระดมรค์ค่านิยมนี้ในหมู่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี เพราะเป็นกลุ่มผู้ที่ยังไม่ให้ความสำคัญกับค่านิยมนี้เท่ากับกลุ่มผู้ที่มีอายุมากกว่า

6. ค่านิยมเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของเพศสตรี ซึ่งสังคมส่วนใหญ่ให้การยอมรับ หากจะแตกต่างกันก็ผู้ที่มีอายุสูงกว่า 40 ปีขึ้นไป เพศชาย ผู้ที่อยู่อาศัยนอกเมืองและข้าราชการมีแนวโน้มจะเห็นด้วยกับค่านิยมดังกล่าวนี้มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

7. ค่านิยมเกี่ยวกับความสามารถของเพศสตรีในการเป็นผู้นำชุมชน ดูเหมือนว่าสังคมส่วนใหญ่จะให้การยอมรับโดยไม่มีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นอายุ เพศ การศึกษา สถานภาพการสมรส อาชีพ และที่อยู่อาศัย นับว่าสังคมได้ให้สิทธิการเป็นผู้นำชุมชนโดยสมบูรณ์แล้ว แต่ในทางปฏิบัติที่สตรียังไม่ได้รับแสดงความสามารถให้เป็นที่

ประจักษ์ชัดเท่านั้น

ข. การแก้ไขค่านิยมที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการมีสตรีบางประเภท

1. รัฐบาลโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมประชาสงเคราะห์ จะต้องมีการฝึกอบรมและส่งเสริมอาชีพทั้งในระยะสั้นและระยะยาวแก่สตรีบางประเภท และจัดหาอาชีพที่เหมาะสมตลอดจนการให้เงินกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำเพื่อการลงทุนตามความต้องการ

2. ให้แนวคิดที่ถูกต้องแก่ครอบครัวของสตรีบางประเภท เพื่อเปลี่ยนค่านิยมเกี่ยวกับการเป็นสตรีบางประเภท โดยสถาบันการศึกษาในท้องถิ่นและหน่วยงานพัฒนาชนบทต่าง ๆ เช่น กรมการพัฒนาชุมชน กรมประชาสงเคราะห์ และสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท และโดยสื่อของรัฐ เช่นวิทยุและโทรทัศน์ เป็นต้น

3. ให้แนวคิดที่ถูกต้องแก่นักเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยอาจจัดเป็นหลักสูตรเสริมความรู้ปัญหาทางสังคมเพิ่มเติม เพื่อเป็นการสร้างค่านิยมรังเกียจการมีสตรีบางประเภทตั้งแต่เยาว์วัย ซึ่งจะช่วยให้สตรีหันมาประกอบอาชีพค้าประเวณีและขายขยาที่มีค่านิยมเกี่ยวกับสตรีบางประเภทเมื่อเติบโตใหญ่

4. ให้แนวคิดที่ถูกต้องแก่สตรีบางประเภทดังที่กล่าวมาแล้ว

5. รณรงค์ต่อต้านการเป็นสตรีบางประเภททางสื่อต่าง ๆ เพื่อชี้ให้เห็นว่าเป็นอาชีพที่สังคมรังเกียจ และเป็นอันตรายต่อตนเองและสังคม และอาจจะมีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและการท่องเที่ยวได้

6. การจัดให้มีการปิดสถานเรียงรมย์ต่าง ๆ ในวันหยุดทางศาสนาและวันหยุดประจำชาติ

7. การจัดให้มีการเผยแพร่ธรรมแก่สตรีบางประเภทและครอบครัวของสตรีบางประเภทในโอกาสอันควร โดยหน่วยงานของรัฐตามข้อ 1 หรือโดยสื่อของรัฐ เช่น วิทยุและโทรทัศน์ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

หนังสือ

- กองพัฒนาสตรีและเด็ก กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย. 2524. รายงานการประชุมสัมมนาเรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมของสตรีชนบททางเศรษฐกิจและสังคม. เอกสารโรเนียวเย็บเล่ม.
- คณะทำงานวางแผนพัฒนาสตรีระยะยาว. 2526. รายงานการศึกษาเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาสตรีระยะยาว (2525-2544). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- คณะทำงานวางแผนพัฒนาสตรีระยะยาว. 2524. รายงานสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับสตรีไทย. เอกสารโรเนียว.
- คณะกรรมการพัฒนากิจกรรมและบทบาทของสตรีและสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2524. รายงานการสัมมนาเรื่องแผนการปฏิบัติงานพัฒนาสตรี. เอกสารโรเนียว.
- เฉลิมพล สัตถาภรณ์. 2508. ปัญหาโสเภณีในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต คณะรัฐ-ประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ถาวร เกียรติทับทิว และเฉลิมพล สัตถาภรณ์. 2527. การย้ายถิ่นของสตรีบางประเภทจากจังหวัดตากเหนือกับ การท่องเที่ยวของเมืองสงขลา-หาดใหญ่. รายงานการวิจัย ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- บรรเจิด อารีกุลชัย และคณะ. 2521. การประยุกต์สถิติในการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวใน อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. รายงานการวิจัยภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ปราโมทย์ นาคทรพ. 2531. รายงานการวิจัย การศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับจริยธรรม ค่านิยม ประเพณี และ วัฒนธรรมของครอบครัวไทย ที่มีต่อครอบครัวเลี้ยงดูบุตร : ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย.
- วงศกร เขียมเผ่า และขวัญวงศ์ เจริญวงศ์. 2531. รายงานการวิจัยเรื่อง ค่านิยมเชิงจริยธรรมในอาชีพของหญิงค้า ประเวณี. เอกสารโรเนียวเย็บเล่ม.
- วิเชียร รักการ. 2529. วัฒนธรรมและพฤติกรรมของไทย. กรุงเทพฯ : โอเค็นสโตร์.
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. 2531. รายงานการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องบทบาทของสตรีไทยในการ พัฒนาประเทศ. เอกสารโรเนียว.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และคณะ. 2526. ระเบียบวิธีทฤษฎีทางสังคมศาสตร์. ราชอง : สหพรหมการพิมพ์.
- สุนทรี โกมิน และสมิท สมัยการ. 2522. รายงานการวิจัยเรื่องค่านิยมและระบบค่านิยมไทย : เครื่องมือในการ สสำรวจวัด. สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุนีย์ นัลลิกะมาลัย และคณะ. 2525. รายงานการวิจัยเรื่อง การแสวงหามาตรการทางกฎหมายและมาตรการ อื่น ๆ ที่เหมาะสมสำหรับปัญหาโสเภณีในประเทศไทย. เอกสารโรเนียวเย็บเล่ม.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี.2524. นโยบายและแผนพัฒนาเอกชนระยะยาว. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
Rokeach, Milton. 1968. beliefs, Attitudes, and Values : A Theory of Organization and Change.
London : Jossey – Dass.
The National Commission on Women's Affairs. 1985. Women's Development in Thailand.